2025/1169

10.6.2025

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2025/1169,

5. juuni 2025,

Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni osaliste komisjoni 18. koosolekul seoses teatavatele konventsiooniosalistele esitatavate soovituste ja järeldustega kõnealuse konventsiooni rakendamise kohta küsimustes, mis puudutavad liidu institutsioone ja avalikku haldust

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 336 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Liit sõlmis Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) nõukogu otsusega (EL) 2023/1075 ([1]) seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega ning nõukogu otsusega (EL) 2023/1076 ([2]) seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist, niivõrd kui need küsimused kuuluvad liidu ainupädevusse, ning konventsioon jõustus liidu suhtes 1. oktoobril 2023.

(2) Konventsiooni artikli 66 lõike 1 kohaselt jälgib naistevastase vägivallaga ja perevägivallaga võitlemise eksperdirühm (edaspidi „GREVIO“) konventsiooni rakendamist konventsiooniosaliste poolt. Konventsiooni artikli 68 lõike 11 kohaselt võtab GREVIO vastu aruande ja järeldused meetmete kohta, mida asjaomane konventsiooniosaline rakendab konventsiooni sätete elluviimiseks.

(3) Konventsiooniosaliste komisjon (edaspidi „komisjon“) võib võtta kooskõlas konventsiooni artikli 68 lõikega 12 vastu asjaomasele konventsiooniosalisele adresseeritud soovitusi, tuginedes GREVIO aruandele ja järeldustele. Kõnealustes soovitustes eristatakse meetmeid, mida tuleb võtta niipea kui võimalik, koos nõudega komisjonile kolme aasta jooksul aru anda, ja meetmeid, mis on küll olulised, kuid mille rakendamine ei ole nii kiireloomuline. Selle kolmeaastase ajavahemiku lõpus peab asjaomane konventsiooniosaline esitama komisjonile aruande konventsiooni kümnes konkreetses valdkonnas võetud meetmete kohta. Esitatud aruande ja lisateabe põhjal võtab komisjon vastu oma sekretariaadi vormistatud järeldused kõnealuste soovituste rakendamise kohta.

(4) Konventsiooni artikli 68 lõike 3 kohaselt jagatakse GREVIO esialgsele lähteolukorra hindamise menetlusele järgnevad hindamismenetlused voorudeks (edaspidi „temaatilised hindamisvoorud“). Esimese temaatilise hindamisvooru pealkiri on „Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice“ (Usalduse loomine toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu) ning selles käsitletakse konventsiooni 20 artiklit, nimelt artikleid 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ja 56. Komisjon võttis oma 17. koosolekul 17. detsembril 2024 vastu otsuse soovituste kohta, mille komisjon peab vastu võtma tuginedes esimese temaatilise hindamisvooru raames vastu võetud GREVIO aruannetele, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2024)10 rev.

(5) Komisjon võtab oma 18. koosolekul 5.–6. juunil 2025 eeldatavasti vastu kaheksa soovituste eelnõu, mis põhinevad esimesel temaatilisel hindamisvoorul, ja kaks järelduste eelnõu konventsiooni rakendamise kohta kümne konventsiooniosalise poolt (vastavalt „soovituste eelnõud“ ja „järelduste eelnõud“ ning koos „kavandatavad aktid“):

— Albaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)2-prov;

([1]) Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1075 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega (ELT L 143 I, 2.6.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Nõukogu 1. juuni 2023. aasta otsus (EL) 2023/1076 Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta seoses küsimustega, mis puudutavad õigusalast koostööd kriminaalasjades, varjupaika ja mittetagasisaatmist (ELT L 143 I, 2.6.2023 lk 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Austriale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)3-prov;

— Taanile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)4-prov;

— Soomele esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)5-prov;

— Monacole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)6-prov;

— Montenegrole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)7-prov;

— Hispaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)8-prov;

— Rootsile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)9-prov;

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused San Marinot käsitlevate soovituste rakendamise kohta, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)10-prov, ja

— konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Sloveeniat käsitlevate soovituste rakendamise kohta, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)11-prov.

(6) Liidul on ainupädevus võtta konventsioonis sätestatud kohustusi seoses oma institutsioonide ja avaliku haldusega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 336 kohaldamisalas. Euroopa Kohus leidis oma 6. oktoobri 2021. aasta arvamuse 1/19 (Istanbuli konventsioon) ([3]) punktis 305, et oluline osa konventsioonist tulenevatest kohustustest, mis on seotud ennetus- ja kaitsemeetmete võtmisega, kehtiksid sisuliselt liidule seoses tema avalike teenistujatega ning avalikkuse esindajatega, kes külastavad liidu institutsioonide, organite ja asutuste tegevuskohti ja hooneid. Lisaks leidis Euroopa Kohus sama arvamuse punktis 307, et liit ei tohiks piirduda miinimumnõuete või kõrvalmeetmete kehtestamisega, vaid peaks ise tagama, et kõnealused kohustused on täielikult täidetud. Samas tuleks liidu kohustuste ulatuse tõlgendamisel silmas pidada selle eripära ja volitusi. Kuna liidu avalikule haldusele ei ole antud õiguskaitsevolitusi, tuleks õiguskaitsealaseid soovitusi, nagu hädaolukorras rakendatavate tõkendite väljaandmine, tõlgendada nii, et liit peaks tagama ohvri turvalisuse oma volituste piires, näiteks keelates väidetavate kuriteo toimepanijate sissepääsu institutsioonide tegevuskohtadesse.

(7) Kavandatavad aktid käsitlevad konventsiooni nende sätete rakendamist, mida kohaldatakse liidu suhtes seoses liidu institutsioonide ja avaliku haldusega. Seepärast on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel komisjonis võetav seisukoht küsimustes, mis puudutavad liidu institutsioone ja avalikku haldust, sest kavandatavad aktid võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, kuna nad võivad mõjutada konventsiooni asjakohaste sätete tõlgendamist tulevikus.

(8) Albaania puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut tagada, et naistevastase vägivalla kõigi vormide ennetamise ja tõkestamise asjakohastele poliitikasuundadele ja meetmetele oleks tagatud piisav ja kestlik rahastamine, sealhulgas läbipaistvate menetluste kaudu, et tagada naiste õigustega tegelevate organisatsioonide rahastamine (konventsiooni artikkel 8); edendada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid või programme ja hinnata korrapäraselt nende mõju (konventsiooni artikkel 12); võtta meetmeid koolituse tõhususe suurendamiseks, võttes muu hulgas arvesse tööjõu voolavust (konventsiooni artikkel 15); laiendada praeguseid vägivallatsejatele suunatud programme ja võtta kasutusele programmid, mis on suunatud konkreetselt seksuaalvägivalla toimepanijatele (konventsiooni artikkel 16); suurendada naisohvritele, eelkõige erivajadustega naistele mõeldud teenuste rahastamist ja arvu (konventsiooni artikkel 20); tagada ohvritele juurdepääs igakülgsetele tervishoiuteenustele (konventsiooni artikkel 20); tagada tugitelefonide rahastamine (konventsiooni artikkel 22); tagada seksuaalvägivalla ohvritele tasuta juurdepääs kohtumeditsiinilisele läbivaatusele (konventsiooni artikkel 25); võtta meetmeid, et soodustada naisohvrite poolt teatamist ning tagada sellistel juhtudel ohvrikeskne ja sootundlik reageerimine (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormidega seotud juhtumite puhul kohaldatakse

([3]) Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2021. aasta arvamus 1/19, Istanbuli konventsioon, EU:C:2021:832.

riskihindamis- ja riskijuhtimismenetlusi (konventsiooni artikkel 51); kasutada paremini ära hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid (konventsiooni artikkel 52); tagada, et lähenemiskeelud on kõigile ohvritele kättesaadavad ja juurdepääsetavad (konventsiooni artikkel 53), ning hinnata kaitsemeetmete rakendamist ja tagada, et need on konventsiooniga kooskõlas (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(9) Austria puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline terviklik tegevuskava / strateegiline poliitikadokument kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta (konventsiooni artikkel 7); koguda liigitatud andmeid nende naiste ja tütarlaste arvu kohta, kes pöörduvad sotsiaalteenuste osutajate poole, et otsida abi seoses kogetud naistevastase vägivallaga (konventsiooni artikkel 11); teavitada ohvreid tugiteenuste kättesaadavusest (konventsiooni artikkel 12); jälgida, kuidas õppematerjalides käsitletakse perevägivalla ja naistevastase vägivallaga seotud küsimusi (konventsiooni artikkel 14); pakkuda töötajatele koolitust üldiste tugiteenuste valdkonnas (konventsiooni artikkel 15); tagada ohvritele juurdepääs kestlikele ja taskukohastele eluasemevõimalustele ning tagada vigastusi dokumenteerivate kohtuekspertiisi aruannete väljastamine (konventsiooni artikkel 20); tagada varjupaigakohtade kättesaadavus (konventsiooni artikkel 22); luua kogu riigis täiendavad seksuaalvägivalla ohvrite vastuvõtukeskused, kus töötavad kvalifitseeritud spetsialistid, kes pakuvad konventsiooni kohaselt tuge ja suunamist, ning seni tagada, et olemasolevad meditsiiniteenistused pakuksid ohvritele asjakohast tuge (konventsiooni artikkel 25); tagada, et karistused on proportsionaalsed süüteo raskusega kõigil juhtudel, mis on seotud konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormidega (konventsiooni artiklid 49 ja 50), ning tagada lähenemiskeelu kasutamine ja vältida lünki tõkendi ja lähenemiskeelu vahel (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(10) Taani puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut tagada, et naistevastase vägivalla ja perevägivalla kõigi vormide soopõhisele olemusele pööratakse vajalikku poliitilist tähelepanu (konventsiooni artikkel 7); jätkata jõupingutusi sooteadliku eelarvestamise rakendamiseks (konventsiooni artikkel 8); tagada andmete kogumise konfidentsiaalsus (konventsiooni artikkel 11); seada ennetusalgatustes esikohale sootundlik lähenemisviis (konventsiooni artikkel 12); maksimeerida koolituspüüdluste mõju, tuginedes naiste õigustega tegelevate organisatsioonide eksperditeadmistele (konventsiooni artikkel 15); luua institutsioonilised koostööstruktuurid, et tagada tulemuslik asutustevaheline koostöö (konventsiooni artikkel 18); tagada ohvritele juurdepääs pikaajalisele psühholoogilisele nõustamisele (konventsiooni artiklid 22 ja 25); suurendada kriminaalõigussüsteemis osalejate teadlikkust uutest kriminaalõiguse alastest õigusaktidest (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et riskihindamist korraldatakse koostöös asjaomaste osalejatega (konventsiooni artikkel 51); suurendada hädaolukorras rakendatavate tõkendite ja lähenemiskeeldude kasutamist, et tagada ohvrite kaitse (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning tagada ohvrikaitsemeetmete nõuetekohane rakendamine uurimistes ja kohtumenetlustes (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(11) Soome puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline riiklik strateegia, et tagada terviklik ja koordineeritud lähenemisviis (konventsiooni artikkel 7); tagada ohvritele spetsialiseeritud tuge pakkuvatele valitsusvälistele organisatsioonidele kestlikud rahastamismehhanismid (konventsiooni artikkel 8); kehtestada standarditud andmekategooriad ja ühtlustada andmekogumissüsteemid (konventsiooni artikkel 11); korraldada korrapäraselt teadlikkuse suurendamise kampaaniaid (konventsiooni artikkel 12); hinnata koolitusi ja tugineda naiste õigustega tegelevate organisatsioonide eksperditeadmistele (konventsiooni artikkel 15); luua perevägivalla toimepanijatele suunatud programmid (konventsiooni artikkel 16); luua asjaomaste osalejate vahel institutsioonilised asutustevahelised koordineerimisstruktuurid (konventsiooni artikkel 18); luua tugiteenused, et hõlbustada ohvrite taastumist ja iseseisvumist (konventsiooni artikkel 20); tagada tugiteenuste kättesaadavus (konventsiooni artikkel 22); tagada seksuaalvägivalla kriisiabikeskuste geograafiline jaotus, et tagada toetus kõigile seksuaalvägivalla ohvritele (konventsiooni artikkel 25); tagada õigeaegsed uurimised ja ennetav tõendite kogumine lisaks ohvri ütlustele, et võimaldada naistevastase vägivalla juhtumite eest tulemuslikku vastutusele võtmist (konventsiooni artiklid 49 ja 50); võtta meetmeid süstemaatiliselt kohaldatava standarditud riskihindamismehhanismi loomiseks (konventsiooni artikkel 51) ning suurendada hädaolukorras rakendatavate tõkendite kasutamist ja tugevdada lähenemiskeeldude kasutamist (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(12) Monaco puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut töötada välja pikaajaline üldstrateegia, et saavutada terviklik ja koordineeritud poliitiline lähenemisviis (konventsiooni artikkel 7); jätkata andmete kogumise arendamist kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate naistevastase vägivalla vormide kohta (konventsiooni artikkel 11); laiendada perevägivalla ennetamise meetmeid, et need hõlmaksid ka muid konventsiooniga hõlmatud vägivallavorme (konventsiooni artikkel 12); koostada naistevastase vägivalla alaseid õppematerjale (konventsiooni artikkel 14); luua vägivalla toimepanijatele suunatud programmid (konventsiooni artikkel 16); luua vägivalla ohvriks langenud naistele tugitelefon (konventsiooni artikkel 22); luua seksuaalvägivalla kriisiabikeskus ja seksuaalvägivalla ohvrite vastuvõtukeskus, et ohvril oleks juurdepääs psühholoogilisele nõustamisele ja toele (konventsiooni artikkel 25); tagada, et kriminaalmenetluses osalevatel spetsialistidel on piisavad teadmised ja nad saavad sootundlikku koolitust (konventsiooni artiklid 49 ja 50); rakendada ühtset kooskõlastatud riskihindamist kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormidega võitlemisega seotud asjaomaste teenistuste puhul (konventsiooni artikkel 51) ning tagada ohvrite õiguste ja huvide kaitse uurimise ja kohtumenetluse ajal (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(13) Montenegro puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut tagada naistevastase vägivalla ennetamisele ja tõkestamisele suunatud poliitika, meetmete ja õigusaktide jaoks asjakohased inim- ja finantsressursid ning tagada valitsusväliste organisatsioonide kestlik rahastamine (konventsiooni artikkel 8); tagada, et kõik asjaomased sidusrühmad koguksid ja liigitaksid andmeid (konventsiooni artikkel 11); suurendada jõupingutusi korrapäraste ennetusmeetmete rakendamiseks, korraldada teadlikkuse suurendamise kampaaniaid ja rõhutada suurenenud vägivallaohtu, millega intersektsionaalse diskrimineerimise ohvrid kokku puutuvad (konventsiooni artikkel 12); suurendada jõupingutusi naiste suhtes esinevate stereotüüpide ja eelarvamuste käsitlemiseks formaalhariduse, kultuuri ja meedia valdkonnas (konventsiooni artikkel 14); tagada naistevastase vägivalla alane koolitus kõigile spetsialistidele, kes puutuvad kokku ohvritega (konventsiooni artikkel 15); töötada välja ja laiendada perevägivalla toimepanijatele ja seksuaalvägivalla toimepanijatele suunatud programme (konventsiooni artikkel 16); suurendada jõupingutusi asutustevahelise koostöö edendamiseks (konventsiooni artikkel 18); tagada, et tervishoiuteenuse osutajad seaksid esikohale naistevastase vägivalla ja perevägivalla ohvriks langenud naised ning austaksid nende eraelu puutumatust (konventsiooni artikkel 20); suurendada spetsialiseeritud tugiteenuste ja nõustamise kättesaadavust ohvrite jaoks (konventsiooni artikkel 22); luua kogu riigis seksuaalvägivalla kriisiabikeskused ja/või seksuaalvägivalla ohvrite vastuvõtukeskused, et pakkuda tuge ja suunata ohvreid psühholoogilise toe juurde (konventsiooni artikkel 25); vältida naistevastase vägivalla ohvrite korduvat ülekuulamist (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et perevägivalla juhtumite puhul tehakse süstemaatiliselt riskihindamisi (konventsiooni artikkel 51); tagada, et hädaolukorras rakendatavad tõkendid on kättesaadavad ja lähenemiskeelde jälgitakse tõhusalt (konventsiooni artiklid 52 ja 53), ning tagada olemasolevate kaitsemeetmete tõhus kasutamine ja kehtestada täiendavad kaitsemeetmed kooskõlas konventsiooniga (konventsiooni artikkel 56). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(14) Hispaania puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut kaasata valitsusvälised organisatsioonid poliitika kujundamisse ning poliitika ja meetmete hindamisse (konventsiooni artikkel 7); tagada kogutud andmete liigitamine (konventsiooni artikkel 11); õpetada lastele nõusoleku keskset rolli seksuaalsuhetes (konventsiooni artikkel 14); tõhustada kõigi nende asjaomaste spetsialistide koolitamist, kes tegelevad naistevastase vägivalla ohvrite ja toimepanijatega (konventsiooni artikkel 15); parandada vägivallatsejatele suunatud programmide vastavust konventsioonile (konventsiooni artikkel 16); luua asutustevahelise koostöö mehhanismid (konventsiooni artikkel 18); tagada seksuaalvägivalla ohvritele juurdepääs tugiteenustele (konventsiooni artikkel 25); käsitleda tegureid, mis takistavad ohvritel vägivallast teatamist ja mis toovad kaasa taasohvristamise (konventsiooni artiklid 49 ja 50), ning tagada, et pädevatel asutustel oleks kooskõlas konventsiooniga võimalik kasutada hädaolukorras rakendatavaid tõkendeid ja võtta meetmeid lähenemiskeelu rikkumiste nõuetekohaseks käsitlemiseks (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(15) Rootsi puhul sisaldab soovituste eelnõu ettepanekut tagada, et naistevastase vägivalla poliitikas võetaks arvesse intersektsionaalse diskrimineerimisega kokku puutuvate ohvrite vajadusi ja hinnataks strateegiaid seoses nende mõjuga (konventsiooni artikkel 7); tagada kestlik rahastamistase naiste õigustega tegelevatele organisatsioonidele, kes osutavad spetsialiseeritud tugiteenuseid (konventsiooni artikkel 8); tagada ulatuslikumad ennetusmeetmed naistevastase vägivalla kõigi vormide puhul (konventsiooni artikkel 12); tagada konventsiooni artiklis 14 loetletud teemade ja põhimõtete tegelik õpetamine (konventsiooni artikkel 14); pakkuda asjaomastele spetsialistidele süstemaatilist koolitust kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta (konventsiooni

artikkel 15); töötada välja vägivallatsejatele suunatud programmide miinimumnõuded kooskõlas konventsiooniga ja tagada nende hindamine (konventsiooni artikkel 16); võtta kasutusele koordineerimis- ja koostöömehhanismid asjaomaste asutuste vahel (konventsiooni artikkel 18); tagada ohvritele juurdepääs tervishoiuteenustele ilma diskrimineerimiseta (konventsiooni artikkel 20); tagada kõigile ohvritele juurdepääs varjupaikadele (konventsiooni artikkel 22); tagada kogu riigis piisav arv seksuaalvägivalla kriisiabikeskusi ja/või seksuaalvägivalla ohvrite keskusi (konventsiooni artikkel 25); võtta meetmeid, et julgustada intersektsionaalse diskrimineerimise ohus olevaid naisi juhtumitest teatama (konventsiooni artiklid 49 ja 50); tagada, et ohvrite ja nende laste puhul viiakse süstemaatiliselt ja koordineeritult läbi riskihindamine (konventsiooni artikkel 51), ning võtta meetmeid tagamaks, et hädaolukorras rakendatavad tõkendid ja lähenemiskeelud (ühise eluruumi kontaktikeelud) antakse välja kiiresti ja need jõustuvad kohe ning nende üle tehakse tõhusat järelevalvet (konventsiooni artiklid 52 ja 53). Kuna kõnealuste soovituste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste soovituste vastuvõtmisele.

(16) San Marino puhul sisaldab järelduste eelnõu ettepanekut tagada, et riiklik koordineeriv organ koordineerib oma tegevust kodanikuühiskonna organisatsioonidega (konventsiooni artikkel 10), ning viia korrapäraselt läbi ohvriuuringuid ja edendada teadusuuringuid (konventsiooni artikkel 11). Kuna kõnealuste järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste järelduste vastuvõtmisele.

(17) Sloveenia puhul sisaldab järelduste eelnõu ettepanekut määrata koordineeriva organi roll täielikult institutsioonilistele üksustele ning tagada vajalikud inim- ja finantsressursid (konventsiooni artikkel 10); tagada igakülgne andmekogumine kõigi konventsiooni kohaldamisalasse kuuluvate vägivallavormide kohta (konventsiooni artikkel 11) ning võtta meetmeid, et julgustada teatamist kõigist naistevastase vägivalla vormidest (konventsiooni artiklid 49 ja 50). Kuna kõnealuste järelduste eelnõu on kooskõlas liidu poliitika ja eesmärkidega ega tekita probleeme seoses liidu õigusega, peaks liidu seisukoht olema mitte esitada vastuväiteid kõnealuste järelduste vastuvõtmisele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni artikli 67 alusel loodud konventsiooniosaliste komisjoni 18. istungil, on mitte esitada vastuväiteid järgmiste aktide vastuvõtmisele:

1) Albaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)2-prov;

2) Austriale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)3-prov;

3) Taanile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)4-prov;

4) Soomele esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)5-prov;

5) Monacole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)6-prov;

6) Montenegrole esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)7-prov;

7) Hispaaniale esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)8-prov;

8) Rootsile esitatavad soovitused usalduse suurendamiseks toetuse, kaitse ja õigusemõistmise kaudu Istanbuli konventsiooni alusel, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)9-prov;

9) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused San Marinot käsitlevate soovituste rakendamise kohta, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)10-prov, ja

10) konventsiooniosaliste komisjoni järeldused Sloveeniat käsitlevate soovituste rakendamise kohta, mis on esitatud dokumendis IC-CP(2025)11-prov.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Luxembourg, 5. juuni 2025

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KLIMCZAK